"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ: - ଏହି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଯୁଗ ହିଁ ଗୀତାର ଏପିସୋଡ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଧ୍ୟାୟ ଅଟେ । ଏହି ସମୟରେ ହିଁ ତୁମକୁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ଉତ୍ତମ ପୁରୁଷ ଅର୍ଥାତ୍ ଦେବତା ହେବାକୁ ପଡିବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- କେଉଁ ଗୋଟିଏ କଥାର ଧ୍ୟାନ ସର୍ବଦା ରହିଲେ ତୁମର ଭେଳା ପାରି ହୋଇଯିବ?

ଉତ୍ତର:- ଯଦି ଧ୍ୟାନ ରହିବ ଯେ ଆମକୁ ଈଶ୍□ରୀୟ ସଙ୍ଗରେ ରହିବାର ଅଛି ତେବେ ବି ତୁମର ଭେଳା ପାରି ହୋଇଯିବ । ଯଦି ସଙ୍ଗଦୋଷ ଲାଗିଗଲା, ସଂଶୟ ଆସିଗଲା ତେବେ ବିଷୟ ସାଗରରେ ଭେଳା ବୁଡିଯିବ । ବାବା ଯାହା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ସେଥିରେ ପିଲାମାନଙ୍କର ତିଳେମାତ୍ର ସଂଶୟ ଆସିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସମାନ ପବିତ୍ର ଏବଂ ନଲେଜଫୁଲ ବା ଜ୍ଞାନୀ କରିବାକୁ ଆସିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବାବାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ହିଁ ରହିବାକୁ ହେବ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଭଗବାନୁବାଚ - ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ବାବା ସେହି ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି ଯାହା ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଶିଖାଇଥିଲେ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି, ଦୁନିଆରେ ତ ଏକଥା କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ତେଣୁ ପଚାରିବା ଦରକାର ଗୀତାର ଭଗବାନ କେବେ ଆସିଥିଲେ? ଭଗବାନ ଯାହା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇ ତୁମକୁ ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା କରୁଛି, ସେହି ଗୀତା ଅଧ୍ୟାୟ କେବେ ହୋଇଥିଲା? ଏହା ପଚାରିବା ଦରକାର । ଏହି କଥା କେହି ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବାସ୍ତବରେ ଶୁଣୁଛ । ଗୀତାର ଅଧ୍ୟାୟ କଳିଯୁଗ ଅନ୍ତ ଏବଂ ସତ୍ୟଯୁଗ ଆଦିର ମିଳନ ସମୟରେ ହିଁ ହେବା ଦରକାର । ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା କରିବା ପାଇଁ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ସଂଗମରେ ହିଁ ଆସିବେ । ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗ ନିଶ୍ଚିତ ରହିଛି । ଯଦିଓ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ବର୍ଷର ଗାୟନ କରୁଛନ୍ତି ପରନ୍ତୁ ବିଚରାମାନଙ୍କୁ ଜଣାନାହିଁ । ତୁମେ ମିଠା ମିଠା ସନ୍ତାନମାନେ ଜାଣିଛ, ଉତ୍ତମ ପୁରୁଷ ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ଅର୍ଥାତ୍ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଉତ୍ତମ ଦେବତା କରିବା ପାଇଁ ବାବା ଆସି ପଢାଉଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତମ ପୁରୁଷ ଏହି ଦେବତାମାନେ (ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ) ଅଟନ୍ତି । ଏହି ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେବତା କରିଥିଲେ । ଦେବତାମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ହିଁ ରହିବେ । ବାକି ସମସ୍ତେ କଳିଯୁଗରେ ଅଛନ୍ତି । ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ଜାଣିଛ ଆମେ ହେଉଛୁ ସଂଗମଯୁଗୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ । ଏହାକୁ ପକ୍କା ପକ୍କା ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ । ବାସ୍ତବରେ ନିଜ କୁଳକୁ କେହି କେବେ ଭୁଲନ୍ତି ନାହିଁ । ପରନ୍ତୁ ଏଠାରେ ମାୟା ଭୁଲାଇଦେଉଛି । ଆମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ କୂଳରେ ଅଛୁ ପୁଣି ଦେବତା କୂଳର ହେଉଛୁ । ଯଦି ଏକଥା ମନେ ରହିଲା ତେବେ ବହୁତ ଖୁସି ରହିବ । ତୁମେ ରାଜଯୋଗ ପଢୁଛ । ବୁଝୁଛ ଏବେ ପୁଣି ଥରେ ଭଗବାନ ଗୀତାର ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ଭାରତର ପ୍ରାଚୀନ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ଆମେ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେଉଛୁ । ବାବା କହିଛନ୍ତି କାମ ମହାଶତ୍ରୁ ଅଟେ, ଏହା ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ ତୁମେ ଜଗତ୍‌ଜିତ୍ ହେବ । ପବିତ୍ରତାର କଥାକୁ ନେଇ କେତେ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରୁଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିକାର ତ ଯେପରି ଗୋଟିଏ ଖଜଣା ଅଟେ । ଲୌକିକ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଏହି ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିଛି । ବାଳକ ହେଲେ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ବାପାଙ୍କଠାରୁ ଏହି ବର୍ସା ମିଳିଥାଏ, ଶାଦୀ ବରବାଦୀ କରାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ବେହଦର ବାବା କହୁଛନ୍ତି କାମ ମହାଶତ୍ରୁ, ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ କାମକୁ ଜିତିଲେ ହିଁ ଜଗତଜିତ୍ ହେବ । ବାବା ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ସଂଗମରେ ହିଁ ଆସିଥିବେ । ମହାଭାରୀ ମହାଭାରତ ଲଢେଇ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଆମେ ବି ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଏଠାରେ ରହିଛୁ । ଏପରି ବି ନୁହେଁ, ସମସ୍ତେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ କାମ ବିକାରକୁ ଜିତିଯାଉଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାରେ ସମୟ ଲାଗିଥାଏ । ମୁଖ୍ୟ କଥା ପିଲାମାନେ ଲେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ବାବା ଆମେ ବିଷୟ ବୈତରଣୀ ନଦୀରେ ପଡିଗଲୁ ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ କୌଣସି ଅର୍ଡିନାନ୍ସ ଅଧ୍ୟାଦେଶ ରହିଛି । ବାବାଙ୍କର ଆଦେଶ - ହେଲା କାମ ବିକାରକୁ ଜିତିଲେ ତୁମେ ଜଗତ୍‌ଜିତ୍ ହେବ । ଏପରି ନୁହେଁ ଜଗତ୍‌ଜିତ୍ ହୋଇ ପୁଣି ବିକାରଗ୍ରସ୍ତ ହେଉଥିବେ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣ ଜଗତଜିତ୍ ଅଟନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାରୀ କୁହାଯାଉଛି । ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ ନିର୍ବିକାରୀ କହିଥାନ୍ତି, ଯାହାକୁ ତୁମେ ରାମରାଜ୍ୟ କହୁଛ । ତାହା ହେଉଛି ନିର୍ବିକାରୀ ଦୁନିଆ । ଏହା ହେଉଛି ବିକାରୀ ଦୁନିଆଁ (ଭିସିଅସ୍ □ାର୍ଲଡ), ଅପବିତ୍ର ଗୃହସ୍ଥ ଆଶ୍ରମ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତୁମେ ପବିତ୍ର ଗୃହସ୍ଥ ଆଶ୍ରମରେ ଥିଲ । ଏବେ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇ ନେଇ ଅପବିତ୍ର ହୋଇଯାଇଛ । ୮୪ ଜନ୍ମର ହିଁ କାହାଣୀ ରହିଛି । ନୂଆ ଦୁନିଆ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଏପରି ନିର୍ବିକାରୀ ହେବା ଦରକାର । ଭଗବାନ୍ ଯିଏ ପବିତ୍ରତାର ସାଗର, ସିଏ ହିଁ ରାମରାଜ୍ୟର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି ପୁଣି ତା ପରେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ବି ନିଶ୍ଚିତ ଆସିବ । ନାମ ହିଁ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ରାମରାଜ୍ୟ ଏବଂ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ । ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଆସୁରୀ ରାଜ୍ୟ । ଏବେ ତୁମେ ଆସୁରୀ ରାଜ୍ୟରେ ବସିଛ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣ ହେଉଛନ୍ତି ଦୈବୀ ରାଜ୍ୟର ଚିହ୍ନ ।

ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ପ୍ରଭାତ ଫେରି ଆଦି ବାହାର କରୁଛ । ପ୍ରଭାତ ସକାଳକୁ କୁହାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଶୋଇ ରହିଥାନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ବିଳମ୍ବରେ ବାହାର କରୁଛନ୍ତି । ଭଲ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ମଧ୍ୟ ସେତେବେଳେ ହେବ ଯଦି ସେଠାରେ ସେବାକେନ୍ଦ୍ର ଥିବ । ଯେଉଁଠାକୁ ଆସି ବୁଝିବେ ଯେ କାମ ମହାଶତ୍ରୁ ଅଟେ, ଏହା ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ ଜଗତ୍‌ଜିତ୍ ହେବ । ଟ୍ରାନ୍ସଲାଇଟ୍‌ର ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣ ଚିତ୍ର ନିଶ୍ଚିତ ସାଥିରେ ରହିଥିବା ଦରକାର । ଏ କଥାକୁ କେବେ ଭୁଲ ନାହିଁ । ପ୍ରଥମେ ତ ଏହି ଚିତ୍ର ଏବଂ ସିଢି ।

ଯେପରି ଟ୍ରକ୍‌ରେ ଦେବୀମାନଙ୍କ ଝାଙ୍କୀ ବାହାରିଥାଏ ସେହିପରି ତୁମେ ଦୁଇ ତିନୋଟି ଟ୍ରକ୍ ସଜାଇ ସେଥିରେ ମୁଖ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ଚିତ୍ର ରଖିଲେ ଭଲ ଲାଗିବ । ଦିନକୁ ଦିନ ଚିତ୍ରର ସଂଖ୍ୟା ମଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଚାଲିଛି । ତୁମର ଜ୍ଞାନ ବୃଦ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି । ପିଲାମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟାରେ ବି ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଚାଲିଛି । ସେଥିରେ ଗରିବ ସାହୁକାର ସମସ୍ତେ ଆସିଯାଉଛନ୍ତି । ଶିବବାବାଙ୍କର ଭଣ୍ଡାର ଭରପୁର ହୋଇଗଲା । ଯେଉଁମାନେ ଭଣ୍ଡାର ଭରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିବଦଳରେ ସେଠାରେ କେତେ ଗୁଣା ହୋଇ ମିଳିଯାଉଛି । ତେଣୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମିଠା ମିଠା ସନ୍ତାନମାନେ, ତୁମେମାନେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ପଦମାପଦମପତି ହେଉଛ ତାହା ମଧ୍ୟ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ । ବାବା ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି, ତୁମେ ଏକୋଇଶ ପିଢି ପାଇଁ ଜଗତର ମାଲିକ ହୋଇଯିବ । ମୁଁ ନିଜେ ଡାଇରେକ୍ଟ ଆସିଛି । ତୁମ ପାଇଁ ହାତରେ ସ୍□ର୍ଗ ନେଇ ଆସିଛି । ଯେପରି ପିଲା ଜନ୍ମ ହେଲା ମାତ୍ରେ ବାପାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ତା'ର ହାତରେ ହିଁ ରହିଥାଏ । ବାପା କୁହନ୍ତି ଏହି ଘରଦ୍□ାର ଆଦି ସବୁ ତୁମର । ବେହଦର ବାବା ବି କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ଯେତେବେଳେ ମୋର ହେଉଛ, ସେତେବେଳେ ସ୍□ର୍ଗର ବାଦଶାହୀ ତୁମର ହୋଇଯାଉଛି - ୨୧ ପିଢି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, କାହିଁକି ନା ତୁମେ କାଳ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ, ସେଥିପାଇଁ ବାବାଙ୍କୁ ମହାକାଳ କୁହାଯାଏ । ମହାକାଳ କାହାକୁ ମାରି ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ତାଙ୍କର ତ ମହିମା କରାଯାଉଛି, କହୁଛନ୍ତି ଭଗବାନ୍ ଯମଦୂତ ପଠାଇ ମଗାଇ ନେଇଗଲେ । ଏପରି କିଛି କଥା ନାହିଁ । ଏସବୁ ହେଲା ଭକ୍ତିମାର୍ଗର କଥା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ କାଳର କାଳ ଅଟେ । ପାହାଡିଆ ଅଞ୍ଚଳର ଲୋକମାନେ ମହାକାଳଙ୍କୁ ବହୁତ ମାନିଥା'ନ୍ତି । ମହାକାଳଙ୍କର ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଏମିତି ଝଣ୍ଡା ଲଗାଇ ଦେଇଥାଆନ୍ତି । ବାବା ବସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଏହା ମଧ୍ୟ ବୁଝୁଛ ଯେ ଏହା ଠିକ୍ କଥା । ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କଲେ ହିଁ ଜନ୍ମ ଜନ୍ମାନ୍ତରର ବିକର୍ମ ଭସ୍ମ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ଏହାର ପ୍ରଚାର କରିବା ଉଚିତ୍ । କୁମ୍ଭମେଳା ଆଦି ବହୁତ ହେଉଛି । ସ୍ନାନ କରିବାର ବି ବହୁତ ପ୍ରକାରର ମହତ୍□ ବିଷୟରେ କୁହାଯାଉଛି । ଏବେ ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଅମୃତ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ମିଳୁଛି । ବାସ୍ତବରେ ଏହାର ନାମ ଅମୃତ ନୁହେଁ । ଏହା ତ ପାଠପଢା । ସବୁ ହେଲା ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ନାମ । ଅମୃତ ନାମ ଶୁଣି ଚିତ୍ରରେ ପାଣି ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମକୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛି । ପାଠପଢା ଆଧାରରେ ହିଁ ଉଚ୍ଚପଦ ମିଳିଥାଏ । ତାହା ମଧ୍ୟ ମୁଁ ହିଁ ପଢାଉଛି । ଭଗବାନଙ୍କର ତ ଏପରି କୌଣସି ଶୃଙ୍ଗାରିତ ରୂପ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ତ ବାବା ଏହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆସି ପଢାଉଛନ୍ତି । ପାଠପଢାଇ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସମାନ କରୁଛନ୍ତି । ନିଜେ କ'ଣ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣ ହୋଇଛନ୍ତି ଯାହାଦ୍□ାରା କି ନିଜ ସମାନ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ କରିବେ । ଆତ୍ମା ପଢୁଛି, ତାଙ୍କୁ ନିଜ ସମାନ ନଲେଜଫୁଲ୍ କରୁଛନ୍ତି । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ, ଭଗବାନ୍ ଭଗବତୀ କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ସେ କିପରି ପଢାଇବେ? ସତ୍ୟଯୁଗରେ ପତିତ ରହିବେ ନାହିଁ! ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ତ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ରହିବେ । ତାପରେ ଆଉ କେବେ ତୁମେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଦେଖିବ ନାହିଁ । ଡ୍ରାମାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ପୁନର୍ଜନ୍ମର ଚିତ୍ର ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ନିଆରା ହୋଇଥାଏ । କୁଦରତ ବା ପ୍ରକୃତିର ଏହି ଡ୍ରାମା । ବନୀ ବନାଇ... ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଠିକ୍ ଏହିପରି ଏହି ଚେହେରାରେ ଏହି ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧି କଳ୍ପ କଳ୍ପ ତୁମେ ହିଁ ପଢିବ । ଅବିକଳ ପୁନରାବୃତ୍ତି ହୋଇଥାଏ ନା । ଆତ୍ମା ଗୋଟିଏ ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କରି ଆଉ ଗୋଟିଏ ସେହିପରି ନିଏ, ଯାହା କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ନେଇଥିଲା । ଡ୍ରାମାରେ କିଛି ଫରକ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତାହା ହେଉଛି ହଦର କଥା, ଏହା ହେଉଛି ବେହଦର କଥା । ଯାହାକୁ ବେହଦର ବାବାଙ୍କ ଛଡା ଆଉ କେହି ବୁଝାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଏଥିରେ କୌଣସି ସଂଶୟ ଆସିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ନିଶ୍ଚୟବୁଦ୍ଧି ହୋଇ ପୁଣି କିଛି ନା କିଛି ସଂଶୟରେ ପଡି ଆସିଯାଉଛନ୍ତି । ସଙ୍ଗ ଲାଗିଯାଉଛି । ଈଶ୍□ରୀୟ ସଙ୍ଗ ଚାଲୁଥିଲେ ତେବେ ପାରି ହୋଇଯିବ । ସଙ୍ଗ ଛାଡିଲେ ବିଷୟ ସାଗରରେ ବୁଡିଯିବ । ଗୋଟିଏ ପଟେ କ୍ଷୀରସାଗର, ଅନ୍ୟ ପଟେ ବିଷୟ ସାଗର । ଜ୍ଞାନକୁ ଅମୃତ ମଧ୍ୟ କହନ୍ତି । ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ତାଙ୍କର ମହିମା ବି ରହିଛି । ତାଙ୍କର ଯେଉଁ ମହିମା ରହିଛି ତାହା ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ପବିତ୍ରତାର ସାଗର । ଯଦିଓ ଦେବତାମାନେ ସତ୍ୟଯୁଗ ତ୍ରେତାରେ ପବିତ୍ର ରହୁଛନ୍ତି ପରନ୍ତୁ ସବୁଦିନ ତ ରହୁ ନାହାଁନ୍ତି । ତା' ପରେ ପୁଣି ଅଧାକଳ୍ପ ପାଇଁ ତଳକୁ ଖସୁଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ହିଁ ଜଣେ ଅଟେ ଯିଏ ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି କରୁଛି । ସଦ୍‌ଗତିଦାତା ଜଣେ । ତୁମେ ସଦ୍‌ଗତି ପାଇଯାଉଛ ତାପରେ ପୁଣି ଏକଥା ସବୁ ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛ । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଶିବବାବାଙ୍କଠାରୁ ପାଠପଢି ଟିଚର ହେଉଛ । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରିନ୍‌ସପାଲ୍ । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସୁଛ । କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ଶିବବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଛୁ । ଆରେ, ସେ ତ ନିରାକାର । ହଁ, ସେ ଏହାଙ୍କ ଶରୀରରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି ବାପଦାଦାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଉଛୁ । ଏହି ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ରଥ, ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ସେ ସବାରୀ କରୁଛନ୍ତି । ତାକୁ ରଥ, ଘୋଡା, ଅଶ୍□ ବି କହୁଛନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ଗୋଟିଏ କାହାଣୀ ରହିଛି - ଦକ୍ଷ ପ୍ରଜାପିତା ଯଜ୍ଞ ରଚନା କଲେ । କାହାଣୀ ଲେଖିଦେଇଛନ୍ତି । ପରନ୍ତୁ ଏହା ତ ବାସ୍ତବ ନୁହେଁ ।

ଶିବ ଭଗବାନୁବାଚ - ମୁଁ ଭାରତରେ ଅତି ଧର୍ମଗ୍ଲାନୀ ସମୟରେ ଆସିଥାଏ । ଯଦିଓ ଗୀତାବାଦୀ କହୁଛନ୍ତି - ୟଦା ୟଦା ହିଁ.... ପରନ୍ତୁ ଅର୍ଥ ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି । ଏହା ତୁମର ବହୁତ ଛୋଟ ବୃକ୍ଷ, ଏହାକୁ ତୋଫାନ ବି ଲାଗୁଛି । ନୂଆ ବୃକ୍ଷ ନା, ଏହାର ପୁଣି ମୂଳଦୁଆ ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ଏତେ ଅନେକ ଧର୍ମର ମଝିରେ ଏକ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମର ଚାରା (ସେପ୍‌ଲିଙ୍ଗ) ଲଗାଉଛନ୍ତି । କେତେ ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡୁ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଉପରୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ସତ୍ୟଯୁଗ ତ୍ରେତାରେ ଆସିବାକୁ ଥିବ, ସେହିମାନଙ୍କର ଆତ୍ମା ବସି ପଢୁଛନ୍ତି । ଯିଏ ପତିତ, ତାଙ୍କୁ ପାବନ ଦେବତା କରିବା ପାଇଁ ବାବା ବସି ପଢାଉଛନ୍ତି । ଗୀତା ତ ଇଏ ବି ବହୁତ ପଢୁଥିଲେ । ଯେପରିକି ବର୍ତ୍ତମାନ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ୟାଦ କରି ଦୃଷ୍ଟି ଦିଆଯାଉଛି ଯେପରିକି ପାପ କଟିଯାଉ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ପୁଣି ଗୀତା ଆଗରେ ଜଳ ରଖି ପଢିଥା'ନ୍ତି । ବୁଝୁଛନ୍ତି ଯେ ପିତୃପୁରୁଷଙ୍କର ଉଦ୍ଧାର ହେବ ସେଥିପାଇଁ

ପିତୃପୁରୁଷ ମାନଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଥା'ନ୍ତି । ଭକ୍ତିରେ ଗୀତାର ବହୁତ ସମ୍ମାନ ରହିଛି । ଆରେ, ବାବା କଣ କମ୍ ଭକ୍ତ ଥିଲେ କି! ରାମାୟଣ ଆଦି ସବୁ ପଢୁଥିଲେ । ବହୁତ ଖୁସି ଲାଗୁଥିଲା । ତାହା ସବୁ ବିତିଗଲା ।

ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଅତୀତକୁ ମନେ ପକାଅ ନାହିଁ । ସବୁକିଛି ବୁଦ୍ଧିରୁ ବାହାର କରିଦିଅ । ବାବା ସ୍ଥାପନା, ବିନାଶ ଏବଂ ରାଜଧାନୀର ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରାଇଲେ, ତେଣୁ ତାହା ପକ୍କା ହୋଇଗଲା । ଏସବୁ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ - ଏକଥା ପୂର୍ବରୁ ଜଣା ନଥିଲା, ବାବା ବୁଝିଥିଲେ - ଏ ସବୁ ବିନାଶ ହେବ । ଏଥିରେ ଡେରି ହେବ ନାହିଁ । ମୁଁ ଯାଇ ଅମୁକ ରାଜା ହେବି । ଜଣା ନାହିଁ ବାବା କ'ଣ କ'ଣ ଭାବୁଥିଲେ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ବାବାଙ୍କର ପ୍ରବେଶତା କିପରି ହେଲା । ଏହି କଥା ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ, ଶଙ୍କରଙ୍କର ନାମ ତ ନେଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏହି ତିନିଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଭଗବାନ୍ କାହା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛନ୍ତି, ଅର୍ଥ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ସେମାନେ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ନାମ ନେଉଛନ୍ତି । ତେବେ ସେ ତ ଦେବତା ଅଟନ୍ତି । ସେ କିପରି ପଢାଇବେ । ବାବା ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଏହାଙ୍କ (ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ) ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି । ସେଥିପାଇଁ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ସ୍ଥାପନା । ଜଣେ ପାଳନା କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ବିନାଶ କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ବହୁତ ବୁଝିବା ଯୋଗ୍ୟ କଥା । ଭଗବାନୁବାଚ - ମୁଁ ତୁମକୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛି । ସେହି ଭଗବାନ୍ କେବେ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ଆସି ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇ କେବେ ରାଜପଦ ଦିଆଇଥିଲେ, ତାହା ବି ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ବୁଝୁଛ । ୮୪ ଜନ୍ମର ରହସ୍ୟ ବି ବୁଝାଇଛନ୍ତି । ପୂଜ୍ୟ-ପୂଜାରୀର ବିଷୟ ବି ବୁଝାଇଛନ୍ତି । ବିଶ୍□ରେ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣଙ୍କର ଶାନ୍ତିର ରାଜ୍ୟ ହିଁ ଥିଲା ନା, ଯାହାକୁ ସାରା ଦୁନିଆ ଚାହୁଁଛି । ଯେତେବେଳେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତେ ଶାନ୍ତିଧାମରେ ଥିଲେ । ଏବେ ଆମେ ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛୁ । ଅନେକଥର କରିଥିଲୁ ଏବଂ କରୁଥିବୁ । ଏହା ବି ଜାଣିଛନ୍ତି - କୋଟିକରେ କେହି ଜଣେ ଏ ଜ୍ଞାନକୁ ବୁଝିବେ । ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀଙ୍କୁ ହିଁ ଅନୁଭବ ହେବ । ଭାରତର ହିଁ କଥା ଅଟେ । ଯିଏ ଏହି କୂଳର ହୋଇଥିବେ ସେହିମାନେ ବାହାରି ଆସୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଆହୁରି ଆସିବେ । ଯେପରି ତୁମେ ବାହାରିଛ, ସେହିପରି ଆହୁରି ପ୍ରଜା ମଧ୍ୟ ତିଆରି ହେବେ । ଯିଏ ଭଲ ପଢନ୍ତି ସେ ଉଚ୍ଚପଦ ପାଆନ୍ତି । ମୁଖ୍ୟ ହେଉଛି ଜ୍ଞାନ, ଯୋଗ । ଯୋଗ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଦରକାର । ତା'ପରେ ପା□ାର ହାଉସ୍‌ଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଦରକାର । ଯୋଗ ଆଧାରରେ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ ସ୍□ାସ୍ଥ୍ୟବାନ ଓ ଧନବାନ ମଧ୍ୟ ହେବ । ସମ୍ମାନର ସହିତ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ମଧ୍ୟ ହେବ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ବିତିଯାଇଥିବା କଥାକୁ ଚିନ୍ତା କରିବାର ନାହିଁ । ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାହା କିଛି ପଢିଛ ସେଗୁଡିକୁ ଭୁଲିବାର ଅଛି, ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଶୁଣିବାର ଅଛି ଏବଂ ନିଜର ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁଳକୁ ସଦା ସର୍ବଦା ସ୍ମୃତିରେ ରଖିବାର ଅଛି ।

(୨) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଶ୍ଚୟବୁଦ୍ଧି ହୋଇ ରହିବାର ଅଛି । କୌଣସି ବି କଥାରେ ସଂଶୟ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବାର ନାହିଁ । ଈଶ୍□ରୀୟ ସଙ୍ଗ ଏବଂ ପାଠପଢାକୁ କେବେହେଲେ ଛାଡିବାର ନାହିଁ ।

ବରଦାନ**:-** ଆତ୍ମିକ ପ୍ରେମୀକଙ୍କର ଆକର୍ଷଣରେ ଆକର୍ଷିତ ହୋଇ ମେହନତଠାରୁ ମୁକ୍ତ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମିକ ପ୍ରେମିକା ଭବ ।

ତୁମେମାନେ ତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ଆକର୍ଷଣରେ ଆକର୍ଷିତ ହୋଇ ନିଜର ସଚ୍ଚା ପ୍ରେମୀକଙ୍କୁ ଜାଣିଯାଇଛ, ପାଇ ଯାଇଛ ଏବଂ ଯଥାର୍ଥ ଠିକଣାରେ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛ । ଯେତେବେଳେ ଏହିଭଳି ପ୍ରେମିକା ସ୍□ରୂପ ଆତ୍ମାମାନେ ଏହିଭଳି ପ୍ରେମର ରେଖା ଭିତରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଉଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ମେହନତଠାରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ଏଠାରେ ଜ୍ଞାନ ସାଗରଙ୍କର ସ୍ନେହର ଲହଡି, ଶକ୍ତିର ଲହଡି... ସଦାକାଳ ପାଇଁ ସତେଜ କରି ଦେଉଛି । ତେବେ ମନୋରଞ୍ଜନ କରିବାର ଏହି ବିଶେଷ ସ୍ଥାନ ବା ମିଳନ କରିବାର ସ୍ଥାନକୁ ଆତ୍ମିକ ପ୍ରେମିକ ବିଶେଷ କରି ତୁମ ଭଳି ପ୍ରେମୀକାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହିଁ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ଏକାନ୍ତବାସୀ ହେବା ସହିତ ଏକନାମୀ ଏବଂ ଇକୋନମୀ ଅର୍ଥାତ୍ ମିତବ୍ୟୟୀ ହୁଅ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***